

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2014, čj. 036836/2014/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2014, čj. 48 A 25/2014 - 5,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), který odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného. Spolu s kasační stížností podal stěžovatel návrh na ustanovení zástupce, aniž by však požádal o osvobození od soudních poplatků.

Usnesením ze dne 9. 10. 2014, čj. 1 As 110/2014 – 17, Nejvyšší správní soud stěžovatele mimo jiné vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, a poučil ho o následcích nesplnění této výzvy. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 10. 2014.

Stěžovatel reagoval na usnesení přípisem ze dne 26. 10. 2014, ve kterém polemizuje s důvodem odmítnutí jeho žaloby krajským soudem a prosí o odstranění následků údajného zločinného spolčení. K výzvě k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost uvádí, že je ve věci třeba neprodleně vydat předběžné opatření podle § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a proto požaduje, aby krajský soud neprodleně vydal usnesení, jímž se žalobě přiznává odkladný účinek dle § 73 odst. 3 s. ř. s. K této žádosti Nejvyšší správní soud uvádí, že krajský soud již nemůže rozhodnout o přiznání odkladného účinku žalobě, bylo-li řízení o žalobě skončeno. Ani pokud by se stěžovatel ve skutečnosti domáhal přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nebyla by jeho žádost ve vztahu k výzvě k zaplacení soudního poplatku nijak relevantní.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení

splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem (ani následně) soudní poplatek nezaplatil. Soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu